

Elfizetési árak:

Egész évre 10.— fnt
Félévre 5.—
Negyedévre 2.50
Egy hóra 1.—
Egyes szám 4 kr.

Megjelenik minden nap, vasárnap kivételével.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜPÁRT KÖZLÖNYE

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Főpiacz, a városházzal szemben.

Hirdetések:

Egy hasábos petit soronként 5 krajával számítottak.

A bevezetés.

Debreczen, január 13.

A költségvetési vita első napjának nem igen volt kecségtető külseje és csak a kormánypárt volt képes annak némi érdeklődést biztosítani. Mindjárt azután, hogy a költségvetés előadója valóban meggyőző bevezető beszédét befejezte és a szabadelvű párt elismerő nyilatkozatai elhangzottak, felkelt helyéről a nemzeti párt mélabus halottbemondója, hogy egy tegnap hozott, s már egy hónappal ezelőtt jelzett párt-határozatnak megfelelően bejelentse a politikai nem arravalóságnak és a nemzeti feleslegességnek beismerését és hogy kijelentse, hogy a nemzeti párt e parlamentben egyelőre passzív politikát fog folytatni.

E kijelentésnek bizonyynyal csak kevés sulya lett volna, ha az Ugronpárt is ki nem jelenteti vala parlamenten belül való szónoka, Polonyi által ugyanazt a passzivitást. Ha már az is nagy csapás volt a magyar parlamentárismusra, hogy a két nagy és széles beszélő, Sággy és Horánszky lemondott kedvencz szórakozásáról: bizonyynyal elviselhetlen lesz az országra és annak előrehaladó fejlődésére az, hogy immár Polo-

nyi is erőnek erejével kosarat tesz a szájára.

De az Ugron-párt nagy gyanusítója nem tudta nyilatkozatát oly rövidre fogni, hogy néhány insziunációt ismét meg ne ereszsen, melyek az elnök részéről egy rendreutasítást, a miniszterelnök részéről pedig egy igen erélyes visszautasítást jövedelmeztek neki.

A kvótáról szóló fejtegetéseiben azt akarta bizonyítani Polonyi, hogy báró Bánffy miniszterelnöknek szemben, a volt kvóta bizottság határozatával egy nagy és mindenre kész többséget kellett szereznie, hogy megakadályozhasson egy alkotmányszegést, mely abban foglaltatnék, ha a kvótát a király döntő szava határozná meg. És ép ily érthetőnek, egyszerűsmind rettenetesnek találta Polonyi azt is, hogy a miniszterelnök a legutolsó választások tisztátalanságát beismerte és urbi et orbi hirdette. Bánffy elakarja adni az országot, — így szólt a vád, — és erre a ezélra kell neki ez a többség.

Magától értendő, hogy a miniszterelnök azonnal válaszolt ezekre az invektivákra. Amit báró Bánffy a választásokról mondott, csak ismétlése volt annak, amit a

felirati vita alatt körülményesen és kimerítően mondott. Magyarország közvéleménye az intézmények előrehaladását, az ország közgazdasági fejlődését a szabadelvű-párt táborában keresi, mely eddig is nagyot teremtett és még nagyobbra van hivatva. Az ellenzéknek a választásokra vonatkozó vádjait nem csak meg nem erősítette, sőt a legalaposabban megczáfolta és joga van az ilyen insziunációk ellen tiltakozni.

Ami pedig a kvótát illeti, báró Bánffy miniszterelnök oly nyilatkozatot tett, mely azt a hártalan bizalmat, melyet a nemzet tulnyomó többsége iránta tanusított, csak megszilárdítani és öregbiteni képes, és kétségkívül nyugodt bizalommal fogadják e szavakat mindenütt, ahol tudomással birnak a miniszterelnök erélyéről, ezéltudatos politikájáról és megtámadhatlan hazafiasságáról. Azt mondta Bánffy, hogy rövid idő mulva be fogja bizonyítani, hogy az ellenzéknek a kvótára vonatkozó vádjai és gyanusításai sem nem jogosultak, sem nem indokoltak, ami annyit jelent, hogy Magyarország érdekei nem fognak eladatni.

T Á R C Z A.

Látogatás.

Itt járt a galambom,
Tán maga sem tudja...
Kocsija volt képzeletem,
Szárnyat öltött nagy szerelmem
Volt az országutja.

Milyen csodás varázs
Támadt körülötte:
Felébredt az alvó erdő,
Meglapulva sűg a szellő:
„Angyal szállt a földre!”

Kis szobám csendjén is
Átrezg ezernyi hang,
Nagy örömmel hirül hozzák:
„Angyal jött az égből hozzád!”
Jönnek sorra tudtul adni,
Mintha volna mindmegannyi
Ünnepihó harang.

Csak nekem nincs szavam,
Nem jó ajakamra...
Ráborulok kis kezére,
Aztán nézek kék szemébe...

Mintha ott voln' menyországom,
Üdvösségem, boldogságom
Valóságra válva...

Erdőszáda.

Sáfrány Lajos.

Zsiga bácsi az „asszonyok emancipációjáról.”

Nagy sora van annak, kérem szeretettel, ha az én őszbeesavarodott, kaeskarings bajszu édes Zsiga bátyám ott, azon a csöndes kemenesi pusztán, előveszi rozsdamarta tollát, belemártja a fakóvizű széles kalamárisba s egy hosszú levelet fogalmaz szeretetteljes szemrehányásokkal a „gyöngyöm pöttön hugocskámhoz,” a mint engem ő nevezni szokott.

A napokban kaptam ilyen levelet tőle, kívül a pátriarkális, ma már szokatlan titulussal: Adassák ezen én írásom...

Persze ez a levél valóságos szenzáció számba ment előttem. Am kíváncsiságomat hamar kielégítették az első sorok is, de hát beszéljen tovább helyettem maga a nevezetes írás.

„No gyöngyöm, te pesti lánynya avanszirozott kis hugiczám, hát nem megmondtam előre, hogy ez lesz a vége annak, hogy ott fogtak a pesti sógorék maguknál, nem teletömték-e már is a mi egyszerű

falusi kis lányunk fejceskéjét holmi holdba való gondolatokkal, nézetekkel. Olvastam ám az értekezéseted, édes hugom, valami asszonyi emancipációról, hogy törnék kerékbe azt az Istenből elrugaszkodott német professzort is, a ki ezt a pogány szót először a száján kiejtette. Hát tollforgatással töltöd, pazarlod el a drága időt kis lányom és hozzá még milyen nézetek pattannak ki a te tudós kis fejceskédből.

Hát te is ránk szabaditanád a gyöngye asszonynépet, hát nincs-e elég bajunk a férfi fiskálisokkal, doktorokkal, professzorokkal, kik a Gyuszi gyereket — képzeld — megint ellapintották az átkozott matthesisből, nincs-e elég bajunk veletek asszonyokkal, lányokkal a nélkül is, hogy ráeresztenének benneteket mindenféle foglalatosságokra! Hát nem elég az nekem tudós kis hugom te, adta eltévelyedett kis lányka, hogy olyan turós palacsintákat készíttettek ügyes kis kaesoid, olyan befőtteket állítanak glédába a spájzban minden istenadta esztendőben, hogy nem győz érte magasztalni az atyafiság s valamennyi ismerős jóbarát. — De várj, gyere csak vissza közibénk, észre térítelek, kigyógyítalak ebből a veszedelmes író nyavalyából, meg abbul az átkozott emancipációból tudom Istenem, nem is képzeld, milyen fölfordulást okozott a mi csöndes pusztánkon az asszonynépség között az írásod a lapban. Nem is értem, hogy ad-

Politikai hírek.

A költségvetés mérlege.

A képviselőház pénzügyi bizottsága általános budget jelentésében összegezi azokat a változtatásokat, melyek a bizottsági tárgyalás folyamán az állami költségvetés előirányzatán történtek.

A kiadásokat leszállította a bizottság az államvasutak gépgyárának gyártási költségeinél 10,000. a diósgyőri vas- és acélgyár gyártási költségeinél 15,000 forinttal.

Emelte a kiadásokat: a budapesti egyetem oktatási szükségleteinél 2500, a József műegyetem oktatási szükségleteinél 3700, a viczinális vasutak segélyezésénél 50,000 forinttal; — a *bevételek* előirányzata emeltetett: a budapesti egyetemenél az ujonnan beirt hallgatók után könyvtári jutalék címén 2500 frttal, ugyane címen a József műegyetemenél 3500 s nyomtatványok eladásából 200 forinttal.

Eme bizottsági módosítások tekintetbe vételével a budget-előirányzat mérlege következőleg alakul: összes kiadások 475.268,879 frt, összes bevételek 475.332,505 frt, *fölösleg 62,635 frt.*

Banktárgyalások.

A jegybank tárgyaló bizottsága e héten ülést tart, hogy az alapszabályoknak a legutóbbi banktárgyalásokon létrejött megállapodások alapján elkészített részét megvizsgálja és végleg jóváhagyja. Az eddigi tárgyalások mint már megirtuk, még mindig nem vezettek eredményre s a tárgyalások lassu folyamából ítélve, nem is valószínű, hogy a még mindig főnforgó differenciák egyhamar mellőztesse. Nem valószínű, hogy a február 3-án tartandó rendes közgyűlés már a kész javaslatokkal foglalkozzék s a végleges döntésre valószínűleg márczius vagy április folyamán tartandó rendkívüli közgyűlés lesz hivatva.

Külföld.

Az új orosz külügyminiszter.

Az a hír, hogy *Muravjev* kopenhágai orosz követet már kinevezték volna külügyminiszternek, helytelen. *Muravjev* kombinációba van véve, az igaz, de mint beavatott körökben állítják, a döntés még nem történt meg, mert a császár beható megfontolás tárgyává teszi előbb, hogy kit nevezzen ki, mielőtt végkép határozná.

Országgyűlés.

— A költségvetés tárgyalása. —

A t. Ház tegnap, az új év második ülésén már megkezdte a költségvetés tárgyalását. Előbb azonban apróbb ügyeket intézett el.

Azután indult meg a budget vita.

Élénk figyelem és hasonlóképen élénk helyeslés közepette mondta el *Hegedüs* Sándor immárom tizenkilencedik budget-beszédét. Tartalmasan, verve-vel szólott ezuttal is, mint mindig s fejtegetéseivel nemcsak az érdeklődést tudta lekötöni, hanem egyúttal néhány új ideát vetett a Ház asztalára, amiknek a vita folyásában okvetetlenül nyoma lesz.

Általános jellemzésében, a melylyel a budget-t ismertette, nagy pénzügyi tudással karakterizálta a budget-k fejlődési proceszusát s ebben a proceszusban azt a stádiumot, a melyet a mi költségvetésünk elért. Óvatosságra intette a Házat, figyelmeztetvén arra, hogy a gazdasági fejlődés a bevételek összegét már-már állandósította s hogy épen ezért az államháztartás jövő berendezésében ezt a körülményt tartsa szem előtt, különben könnyen bajt okozhat.

A budget realitását sok adattal igazolta. Ezek között elsősorban a tárcaadósságok egy részének konvertálását hangsúlyozta, mint a mely a pénzügyi kormányzat körülmények között olyan frappánsul jellemzi.

A pénzügyi feleslegekben való elbizakodás veszedelmére is rámutatott. Nagy szolgálatot tett ezzel közgazdasági helyzetünknek, mert ha a sok jó figyelmeztetés között

tudunk közvéleményt csinálni ennek is, csak hasznára fog ez válni Magyarországnak. Utalt valuta rendezés közeli feladataira is, amelyeknek keretében sok fontos kérdés kerül dűlőre s a melyekről hasznos beszélni, hogy a döntésre kellőleg tisztázva legyenek az eszmék.

Végezetül sikerült fordulattal politikai naivitását helyezte előtérbe, amely a jóba vetett hittel tekinti még az ellenfelek működését is és ennek folytán a költségvetést elfogadásra ajánlotta.

Hosszasan hangzott beszéde után a taps és az éljenzés s aztán *Horánszky* Nándor zongte el rövided énekét a passzivitásról, a melyet a nemzeti pártnál szerinte a jelenlegi viszonyok tesznek szükségessé. Egy követ fujt vele *Polónyi Géza* is, aki azonban abban találta ennek legfőbb indokát, hogy maga a miniszterelnök is beismerte atöbbség törvénytelenységét.

Nos, ennek az urnak *Bánffy* Dezső báró miniszterelnök nyomban a homlokára sütötte, hogy — megint nem mondott igazat. Utalt hivatkozott beszédére s arra, hogy abban visszaélések előfordulását, de mind a két félen, koncedálta, ám ugyanaz a beszéd félreérthetetlenül hangsúlyozta, hogy ezekből a sporadikus visszaélésekből az egész házra következtetni jogosulatlan s így meghamisítása a tényleges helyzetnek.

Az egész jobbfél zajos helyesléssel fogadta e kijelentéseket, a „tetten ért” honatya pedig szelid önmegadással viselte a megérdemelt leczkértetést.

Kossuth Ferencz a költségvetést nem szavazza meg, a mit külön határozati javaslattal is demonstrált.

Vele szemben *Arányi Miksa* tartalmas szakszerű szűzbeszéddel bizonyította a költségvetés realitását és azt, hogy pénzügyi viszonyaink megbízhatósága mellett tanuszkodik a külföld bizalma is.

Az ülés végét a néppárt patikusa, *Buzáth* Ferencz beszélt ki. Komolyan speechelt ugyan, de sikerült állandó derűtségben tartania a Házat.

hat ki az a jóra való szerkesztő uram ilyen asszonykéz írta bohóságokat.

Képzeld csak, nem bírok a fehérnépeimmel azóta, hogy a cikkeidet elolvasták.

A lányok tégedet magasztalnak, csodálnak, doktori meg professzori diplomáról ábrándoznak. Hogy erre köllöttjutnom vénséges napjaimra! Es még azok a tudós férfiak is ott az universitáson, a kiket pedig eddigelé okos embereknek tartottam, még ők is a mellett vannak, hogy igenis rá köll szabadítani a nőket a tudományos meg a praktikus életpályákra. Mintha nem lenne elég dolguk, bajuk a férfi hallgatóikkal is, ti veletek szerelmes Sannyi és Gabi fiaim, padfaragó iskola-kerülő kölykei e veszendő hazának!

S még a szegény Lidi nénéd is egy követ fuj a lányokkal, még az éjszakáim nyugalmát is megháborítja egy idő óta a boldogtalan, hogy így meg amugy nekünk is taníttatni kéne a lányokat, csak nem maradhatnak holmi együgyű falusi libácskák, kik a töltött káposzta készítésén kívül egyébhez se értenek.

De már abbul édes anyjukom, mordulok oda ilyenkor az öregem felé, semmi se' lesz. Mig én élek s ur vagyok a magam portáján, addig legalább nem. Nem bizony. Punctum. Elég az asszony-nak, ha főzni, varrni tud, rendben tartja a háza táját, no meg jól ír, olvas, érti a

kétszerkettőt, hogy a Mózsi zsidó, meg a Szunyák mészáros rá ne szedhesse, elég ha ismeri hazája históriáját, ha tudja, hogy tisztos anyáink — lsten nyugosztalja meg őket — becsülettel megállták helyeiket békében, háboru idején s nem vágyakoztak belekontárkodni a férfiak dolgaiba. Mert ne felejtst, édes Annuska hugom, vén tapasztalt bátyád mondja ezt, hogyha még az asszonyok is beleszólnak a világ sorsának intézésébe, ha mindenre rászabadítják őket, úgy kár vala akkor Hadurban boldogult Árpád apánknak egy lépést is megtenni a szép ország elfoglalására, mert asszonyi kezek igazgatása mellett hamar összedül fejünk fölött ez a keserves világ.

No azt én már meg nem érem, de azt se' ám, hogy a lányaim valaha egy sorban hallgassák azokkal a pénzpoeséklő, rövid látó, vékony dongáju nadrágpusztítókkal az egyedül üdvözítő magas tudományoknak ígét.

No de gondolom, keserves panaszaimat olvasván, te is észre térsz, leteszed a tollat, nem kis lány kezébe való szerzőm az édes lányom s beleunván a pesti dicsőségbe, hazajössz a mi esöndes, áldott pusztánkra, folytatni a régi, egyszerű boldog életet.

Es ha itthon látom, hogy nem felejtetted el ott Pesten a töltött káposzta készítését s a kis kezeid csinálta pompás, ropogós „barátfüle” piroslík legközelebb

az asztalunkon, hát akkor legyen tenéked megbocsátva az asszonyi emancipációról összeirt szörnyű vétked is.

A fehérnépeim is csókolnak velem együtt és várva várnak.

Költ a Kemenesei pusztán anno 1896. október hava.

A te vén Zsiga bátyád.

Eddig a szeretetre méltó dörgedelmes epistola.

Hogy nem hozott veszedelmet árva fejemre az én aranyos Zsiga bátyám fenyegetése s hogy nem haragszik rám az asszonyi emancipáció mián se, azt a töltött káposztának meg a szép pirosra, ropogásra csinált — barátfülének köszönhetem.

Igaza van, én régi jó világból való aranyos Zsiga bátyám, szebb volt, jobb volt egykor; az elfeledett, patriarkális világ asszonya lánya feltalálta a családi tüzhely körül boldogságát, betöltötte természetes hivatását, de igazam van nekem is, a te együgyű kis hugocskádnak, mondván, az egyén szabad, a nő is az tehát, érvényre kell hozni mind, mi benne van! Es hiába minden akadály, ellenkezés mert eppur si muove . . . még is mozog a föld, az eszme hódít és diadalt arat!

Magassy Annuska.

Mi lesz a városházával?

Debreczen, január 13.

Tekintélyes polgártól, akinek a közéletben kifejtett munkássága általánosan ismeretes, kaptuk a következő figyelemre méltó cikkelyt:

A városi székház építésének ügye megint napirendre kerül. Az új szervezet megállapításával meg a tisztújítással járó izgalmak, bajlódások, leszorították az aktualitások teréről, de hosszú időre el nem altathatták. Azon égető kérdések közé tartozik, a melyek folyton szorítanak, nyugtalanítanak s újra, meg újra kiáltva követelik: oldjátok meg; különben keserűen megbánjátok a huzás-halasztást, patópáloskodást.

A dolog előzményei nagyon is élénk emlékezetben vannak. Mikor már minden előkészület meg volt téve, a tervek elkészültek, elfogadtattak, felsőbb jóváhagyást nyertek; a vállalkozó önmagára nevezte kötelezőleg aláírta a szerződést; a hivatalok ideiglenes elhelyezésére drága pénzen bérelt helyiségek szerezettek, azok egyrésze ki is költözködött; még csak a pénz is rakásra gyűjtve kamatozva várta az építómester kereseteit: a tizenkettedik órában egy nyári vihar hirtelenségével jött közgyűlési határozat lefújta az egész építkezést.

A millennáris esztendő nagyszabású monumentális jellegűnek tervezett egyetlen debreczeni alkotása ezzel le volt véve a napi rendről. De a viszonyok erősebbek mint az emberek s gyakran, — most is, több állandóság van bennük, mint az emberek hangulatában. A városháza építésének szükségességét nem lehetett levenni a napi rendről. Sőt ezt a szükségességet ma fokozottabb mértékben érzi mindenki, mint akkor, a midőn a városi közgyűlés legelőször nyilatkozott az építkezés dolgában.

Ma már nem csupán a hivatalok célszerű és kényelmes elhelyezése sürgeti a tágasabb székházat, hanem egy sereg más kérdéssel is számolnunk kell, a melyek a múlt évben támadtak, épen az építkezés visszavonásából. A közgyűlés tabula rasa-t kívánt előállítani; mégis ha mélyebben vizsgáljuk a dolgokat, több tekintetben igen nehéznek találjuk a mostani helyzetet.

Nem a mi feladatunk elbírálni: mennyiben jogos vagy jogtalan az építéstől elesett Blau Gyula vállalkozó álláspontja, a ki pert akar a város nyakába akasztani, noha épen ő az, a ki újabb meg újabb ajánlatokkal kerülgeti pörének megindítását; de hogy esetleg kellemetlenségek származhatnak belőle Debreczenre nézve, az iránt alig marad fenn kétség.

A tervek készítésével és a műszaki vezetéssel megbízott Havranek és Adriányi építésszek követelik a szabályszerint nekik járó díjakat, a melyek — ha jól tudjuk — még 6000 frtra ruognak. A kész részlet rajzokat pedig közjegyzőnél le-tétbe helyezték. No ezt bizonyosan ki kell fizetni.

Ennél nagyobb baj az, hogy a hivatalok szét vannak szórva a város különböző részein. Ma a központi városházán kívül épen nyolcz fiók-városházával di-

cselkedhetünk, ha ugyan lehet dicsekedni effélével. Ezek egy részét drága pénzen bérelti a város, más részét pedig, a mi saját épületében van, szépen lehetne más-ként hasznosítani. Nem szükséges bizonyítgatnunk, mennyi idővesztéssel, kényelmetlenséggel jár ez a kénytelen kelletlen decentralizáció a nagy közönségre és a tisztikarra nézve egyaránt; maga a város pedig közvetlenül is érzékeny anyagi kárát vallja.

A legmelegebben üdvözljük az újjászervezett tanácsot a kezdeményezésért, a melylyel igen gyorsan napirendre hozta megint a városháza építésének nagy fontosságú ügyét és alkalmat ad arra, hogy már holnap foglalkozhatik vele a jog- és pénzügyi bizottság.

Helyes eljárás, hogy a tárgysorozatba felvéve vannak azok az ügyek, amelyek szorosan összefüggnek ezzel a főkérdéssel. Egymás nélkül nem is volnának tárgyalhatók ezek. Csak a sorrendet kívánók megváltoztatni. Célszerűbbnek látszik, ha a bizottság legelőször a legfőbb elvvel, a dolgok lényegével jön tisztába; ha mindenek előtt arra nézve állapodik meg: mily módon vitessék keresztül a városháza bővítése? Visszatérjünk-e az első tervhez, vagy másikat készí-tessünk?

Ha a bővítéshez új terveket kívánunk: az olcsóbb és egyszerűbb építkezést válasszuk-e, vagy föltételül szabjuk-e a monumentális jelleget a külső formákban és a gazdag dekorációt a város méltóságát legalkalmasabban reprezentáló közgyűlési teremben, lépcsőházban? Ha pedig elejteni ohajtjuk a bővítést, vagy népszerűbb kifejezéssel élve — a megfejelést: akkor is a kérdések sokféle-sége tolu előre.

Egyszerűen kitararozzuk-e a régi városházát, korhadt ajtait és ablakait újakkal cserélvén ki és ama szintén felmerült tervet valósítsuk meg, hogy Kisujtca elején építsünk diszes, fényes új városházát egy vagy két szomszédos telek megvásárlása után? És emeltesünk-e tornyot vagy nem a városházára, akár újat építettünk, akár a régit toldjuk ki fölfelé.

Ha e sarkalatos kérdésekre sikerül megtalálni a leghelyesebb választ: akkor könnyebben megoldhatók a körülötte csoportosuló többi feladatok is: mi történjék a városháza alatti boltok bérlőivel, a Havranekék követelésével és a Blau ajánlataival? (Mert az elsőn kívül van második és harmadik.)

De helyén való volna egyidejűleg fölvenni a kérdések közé azt is, hogy a városi nyomda továbbra meghagyassék-e a székház épületében vagy pedig más helyre költöztessék át.

E sorok írója azok közé tartozik, akik a kegyelet érzetével tekintenek Debreczen város eme negyedfélszáz éves diésőségére; akik nem annyira üzleti hasznot hajtó vállalat föltételeit keresik ebben az ősrégi nyomdában, — hanem azt a kulturális hivatással bíró intézményt, amelyet Debreczen a köznapiság fölé emelkedő érdekekből tartott fenn eddig századokon keresztül s ugyanazon ezé-

kért, ha bár áldozattal, ezután is feun kell tartania.

De ez a felfogás nem akadályoz meg bennünket abban, hogy a nyomdának a városháza épületéből való kihelyezését sür-gessük. A nyomda semmit sem veszít városi jellegéből s megrendelést sem kap kevesebbet, ha más alkalmas helyen működik. Ellenben a városháza több hivatalt fogadhat be az ekként felszabaduló térre, ami a tisztviselők számának megsaporodása után nagyon is felfér.

Ha már most valaki arra volna kíváncsi, micsoda voltaképen a mi álláspontunk a további teendőkre nézve? — azt is megmondjuk.

Nézetünk nem változott. Eddig is, most is a' mondók vagyunk, hogy nagy kár volna földig lerombolni a városháza századoknak készült ötvenéves vastag és szilárd falait. Felesleges disz és torony nélkül ohajtjuk a második emelet ráaká-sával olyan állapotba hozni, hogy benne a hivatalok kényelmesen elhelyezhetők legyenek.

Nem zárkozunk azonban el az elől, sőt ezt a kedélyek megnyugtatója és az ellenkező vélemények könnyebb össze-egyeztetése ezéljából szükségesnek találjuk, hogy mielőtt a jog- és pénzügyi bizottság a végszót kimondaná a néhány nap mulva új erőket számláló mérnöki hivatal esetleg más szakértők által tájékoztató alternatív tervvázlatok és költség-számítások dolgoztassanak ki minél előbb s csak ezek egybevetése után tárgyalas-sék újból az ügy.

Igy kikerülhetjük a már egyszer szenvedett hajótörést.

A debreczeni hírlapírók-köre.

Debreczen, január 13.

Ritkán engedjük meg magunknak mi, a sajtó munkásai, hogy a magunk érde-keiért emeljük fel szavunkat. Mint a hírlapíró hivatott munkásai, névtelen nap-szamosai a kulturának, a politikai és tár-sadalmi haladásnak, nem vagyunk többé a magunké, nines időnk saját érdekeinkre gondolni, mert a *közérdek harcossai* vagyunk. Szolgáljuk tollal, segítjük az eszmék terjesztése által a közérdeket s vagyunk, mint a kertész, ki elveti a termő magot a földbe, ápolja a belőle csirázott rügyet, ágyat készít a gyenge hajtásnak, megnemesíti a vadonez esemetét s aztán... s aztán újabb ilyen munkába fog, nem várva, míg az első gyümölcsöt hoz a szá-mára.

S hogy most mégis magunkról szó-lunk, annak nagy és jelentőséggel teljes oka van.

Nagy ez az ok és fontos, azonban — ime csak újra a közérdek lép előtérbe — nemesak reánk, hírlapírókra nézve fontos, de fontos a nagy közönségre is.

A vidéki hírlapírodalom munkásai mindeddig olyanok voltak, mint a pusztakatang kórója. Vetette őket ide is, oda is a sors; munkásai voltak mindeniütt a köz-érdeknek, de rájuk nem gondolt senki, még maguk se.

Végre eljött az idő, hogy a vidéki hírlapírók is belátták szükségét annak,

hogy testületté szervezkedjenek s mint ilyenek, biztosítsák saját érdekeiket is, hogy így annál nagyobb buzgalommal, annál teljesebb odadással munkálkodhasanak a közérdek javára.

S így alakult meg mult hó 27-én a „Vidéki hírlapírók országos szövetsége”, melynek célja a vidéki hírlapíródalom munkásait egy testületbe tömöríteni, mely testület gondoskodik a hírlapírókról, segítse őket pályájukon, nyújtson nekik nyugdíjt, ha a fárasztó szellemi munkára már elaggottak és segítse hátramaradtjait, ha a toll ki hull kezükből.

Ehhez azonban nem elég a szervezkedés, a megalakulás, a tömörülés. *Ehhez anyagi eszközök; pénz, vagyon kellenek.*

Es ezen a téren apellálunk mi a közérdek napszamosai a nagy közönséghez.

Ezért szervezkednek a szövetség tagjai vidékenként fiók egyletekké, hogy megindítsák akeziójukat és a nagy közönség jóakaratahoz apelláljanak.

Igy alakult meg tegnap a debreczeni helyi bizottság is, a mely az országos szövetség felhívására jött össze.

Than Gyula a szervezetet igazgatósági póttagja hívta össze az értekezletet, a melyen a hírlapírók csaknem valamennyien megjelentek.

Az értekezletet Than Gyula nyitotta meg s felolvassa a szövetség elnökségének átiratát, javasolta, hogy az értekezlet vezetésére elnököt válasszanak.

Titkos szavazattal elnökké ifj. Gily Edét, a Debreczeni Ellenőr felelős szerkesztőjét választották meg, aki az elnöki széket elfoglalva hálásan köszönte meg a bizalmat s megígérte, hogy elnöki hivatalának teljes odaadással fog megfelelni. Ezután a jegyzőkönyv vezetésére Kohányi Gyulát kérte fel s felkérte Than Gyula előadót a szövetség jelen ügyállásának ismertetésére.

Than Gyula referált ezután a szervezetről s körvonalozta a helyi bizottság célját, a mely után titkos szavazással eltekintettek a választások, melyeknek eredménye a következő:

Elnök: Than Gyula, a Debreczeni Reggeli Ujság felelős szerkesztője.

Jegyző: Mile Pál, a Debreczen segédszerkesztője.

Pénztáros: Kohányi Gyula a Debreczen felelős szerkesztője.

Bizottsági tagok: Szathmáry Zoltán, Bereczky Lajos, Kuthy Zsigmond, Zoltai Lajos, Lindenfeld Ede és Schwartz Imre.

Bizottsági póttagok: Dr. Bartha Béla és dr. Nagy Zsigmond.

Ifj. Gily Ede elnök, a helyi bizottság megalakítását határozatilag kimondván, a gyűlést berekesztette és a bizottságot újabb ülésre e hó 16-án délután 4 órára hívta össze.

Az ülés tárgya egy még a farsangon rendezendő nagyszabású mulatság előkészítése lesz.

Táviratok.

— A Debreczeni Ellenőr sajtatudósítójától. —

A képviselőház ülése.

Budapest, január 13. A képviselőház mai ülésében folytatta a költségvetési vitát.

Major Ferencz a kormány választási visszaéléseiről panaszkodik, a melyeket Csáktornyan Wlassits Gyula kultuszminiszter győzelmében követtek el.

Wlassics Gyula bebizonyította, hogy Csáktornyan tényleg fordultak elő válasza-

tási visszaélések, de azokat a néppárt követte el. A plebánosok predikáltak a szabadelvű jelölt ellen s még gyermekeiket is elátkozták azoknak, a kik reá szavaznak a szabadelvű jelöltre.

Werner Gyula a nemzeti párt bukásának okait kutatja. A nemzeti párt az 1891-iki választások alkalmával, — a melyeket gr. Apponyi Albert épen olyan erőszakosaknak mondott, mint a mult évi választásokat, — sikerrel küzdött, most meg teljesen elbukott. — Városi mandátumait három kivételével mind elvesztette, mert másfél éven át ingadozó magatartást követett, programjában nem volt világosság és határozottság, melyekkel egyedül lehet egy pártot döntő küzdelembe vinni. A nemzetipárt passzivitása esetén is ismerni fogja a kötelességét a szabadelvűpárt, mert hiszen ez a párt 21 év óta vezeti a közügyeket, uralmának eredménye a haladás s a király és a nemzet egybeforrása.

Benyovszky gróf pártolja Kossuth Ferencz javaslatát.

Kristóffy József védelmezi a megtámadott s pellengérré állított közigazgatási tisztviselőket és a költségvetést elfogadja.

Sima Ferencz interpellál a sikkasztásért elfogott szentesi rácz pap ügyében.

Megczáfolt eljegyzés.

Budapest, január 13. Bécsből jelentik, hogy Mária Krisztina főhercegnőnek és Sándor szerb királynak eljegyzéséről szóló hírek valótlanok.

NAPI HIREK.

Tájékoztató.

Lapzárta mindennap d. u. 2 órákor csak esetleg hétfőn később.

Kéziratok visszaadására a szerkesztőség nem vállalkozhatik. Kérjük a lapnak csak az egyik oldalára írni, ha lehet porzó nélkül!

A Gönczy-egyesület „Étthon“-a Keresk. akadémia palotájában.

A m. kir. törvényszéknél jegyzői iroda nyitva hétköznapokon d. u. 3—5 óra között, vasárnap és ünnepnapon d. e. 10—11 óra közt. Gyűjtőszekrényből a beadványok kivételnek hétköznapokon d. e. 12 és d. u. 5 órákor, ünnepnapokon d. e. 11 órákor.

Nyilvános olvasóterem a kollégiumban nyitva van hétfőn, szerdán, szombaton d. u. 3—6-ig.

A kir. tábl. hivatalos órák a segéd- és kezelő hivatalokban d. e. 8—12 és d. u. 2—5 óráig tartanak. Az igtató, kiadó-hivatal s az irattárfeltek felvilágosításokat hétköznapokon d. e. 9—11, d. u. 3—4 óra közt; vasárnapokon és ünnepnapokon d. e. 10—11 óra közt.

Kérelem.

Felkérjük azon tisztelt előfizetőinket, kiknek előfizetése **december hó végével lejárt**, hogy a megfelelő összeget beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldése megzavartassék, mert ezentul csak azoknak küldjük lapunkat, kik egy bizonyos tetszés szerinti időre **előre fizettek.**

Hátralékos előfizetőinket is kérjük, hogy eddigi hátralékaikat mielőbb rendezni sziveskedjenek, minthogy ellenesetben a lap további küldését január hó elején beszüntetjük.

Egy napilap előállítására és

fentartása olyan óriási költséggel jár, hogy ezen költségek fedezése céljából csakis rendes előfizetőinkkel számolhatunk.

A kiadóhivatal.

Időjelzés.

A központi meteorologiai intézetnek Debreczenbe küldött jelentése szerint a következő időjárás várható:

— Január 13. —

Borus. — Enyhe. — Helyenkint esapadék

— A városháza építése.

Körülbelül most van századik évfordulója annak, hogy az akkori magistratus a háromszáz évnél tovább használt toldott-foldott városháza helyett újnak az építésével kezdett foglalkozni. Negyven év telt el, mire lobontották a zeg-zugos patkány fészket és hozzáfogtak a mai városháza építéséhez. Apáink és nagyapáink legkevésbé sem gondoltak arra, hogy a helytartó tanács által elfogadott tervek szerint épült szép nagy négyszögletes városházára ötven év múlva valaki azt merje mondani, hogy nem érdemes fenntartani, verjék szét fölös falait. Pedig ki tudja, nem ez lesz-e a sorsa a félszázaddal ezelőtt épült városházának. Mert a századvégi ember mintha irigyelné az ősök alkotásait, szívesen lerombolja azokat, hogy az ő nevé, dicsőségét hirdesse a következő nemzedékeknek keze munkája. A jog- és pénzügyi bizottság holnap veszi újból tárgyalás alá a városháza építésének ügyét, a melylyel lapunk máshelyén kimerítően foglalkozunk. Itt csak Blau Gyula miszkolci építésznék a tanáshoz tegnap érkezett második ajánlatáról adunk hírt. Blau Gyula tudvalevőleg pörrel fenyegetőzik a város ellen s az építkezés elmaradása miatt állítólag szenvedett kárai, veszteségei megtérítése iránt követeléseket formál. De úgy látszik, hogy a pörtől ő maga is fél s aligha bizik annak kedvező kimenetelében; mert már a második ajánlatot teszi a városnak, szerinte mindig a város érdekében, csak hogy ne legyen bírósági ut választására kényszerítve. A multkorai ajánlatában kártérítési igényeinek fentartása mellett késznek nyilatkozott a városházának a Havranek és Adriányi-féle tervek és első ajánlata szerint való felépítésére. Tegnap beadott ajánlatában pedig a következőket mondja: Anélkül, hogy álláspontjától eltérne s jogaiból bármit feladna, ha a város a székház ujjá építése helyett annak megfelelő kibővítését célozná, de a II-ik emelet felépítésével, ő hajlandó e munkálatok tervezését a szokásos perzentualis díjazás mellett elvállalni s az elfogadandó terv és költségvetés alapján, mely a tanács által elfogadott költségvetési egységáron alapul, az építkezést teljesíteni. Egy másik módot is ajánl Blau Gyula, a békés megoldásra. Nevezetesen, ha a város a székházon kívül más hasonló nagy költségvetéssel járó építkezéseket tervez s azokat ő reá bizza, szintén alkalma nyílnék neki meghurezolt (?) reputációjára erősítésére s kárai és kiadásai pótlására. Ez esetek bármelyikében — így fejezi be ajánlatát — fel volna mentve ama kínos helyzet alul, hogy egy város közönségével szemben bírói döntést provokáljon. A tanács

ezt is kiadja véleményezés végett a jog- és pénzügyi bizottságnak.

— **Jelenffy Kornél meghalt.** A nagyvárad kir. ítélőtábla tanácselnöke Jelenffy Kornél, azelőtt a debreczeni kir. törvényszék rokonszenves, buzgó elnöke tegnap — amint igaz részvétellel értesülünk, hosszas, kínos szenvedés után meghalt. Emléke mindenütt, ahol a szeretetreméltó férfit, a jeles és igazságszerető bírót ismerték, áldott és tisztelt marad.

— **Pályázatok a mérnöki hivatalokra.** A főmérnöki hivatal az új szervezet értelmében a főispán tölti be kinevezés által, a polgármester és az építési bizottság véleményének meghallgatásával. Az építési bizottság tagjai ez ülésre a következő meghívót kapják: „Meghívás az építési bizottságnak 1897 év január hó 20-ik napján d. u. 4 órakor a városháza nagy termében tartandó ülésére. Gr. Degenfeld József főispán biz. elnök. Tárgy: a főmérnöki állás betöltése iránti véleményezés.”

— **A világljáró ujságró felolvasásai.** Királyfi Pál amerikai magyar hírlapíró tegnap este a kereskedő ifjak önképző egylete tagjainak szerzett kellemetes órát az ő szenzációs gyalogjárásáról és a magyar kivándorlók amerikai helyzetéről tartott szellemes felolvasásával. — Az egyesület elnöke Sesztina Jenő mutatta be a vendéget az igen nagy számmal egybe sereglett ifjuságnak, mely zajos éljenzéssel üdvözölte a világljáró ujságrót, a ki maga is a székelyek fővárosának egyik tekintélyes kereskedő házában kezdte pályáját. A felolvasó érdekesen ismertette ezt a kilenczven napos utat, a melyet fogadásból Chigágótól Budapestig meg tett, a nélkül, hogy egy krajczár lett volna a zsebében, mikor a hosszú merész utra megindult s anélkül, hogy egyéb podgyásza lett volna egy naplónál, egy revolvernél és egy — Békési Rózsa-féle gyorsmosó szappannál, amelylyel patakok és folyók partjain önkézüleg mosta tisztára fehérneműit. A kalandok, melyeken utközben keresztül esett, a leleményes ötletek, melyekkel az utazás költségeit megszerezte, sok derűtséget keltettek a hallgatóság körében. Az előadást saját rajzaival és fényképekkel, utinaplójából vett bizonyítékokkal illusztrálta a felolvasó. Ma este 5 órakor a városháza nagytermében tart felolvasást 50 kros belépti díj mellett, fele részben a *hírlapírók nyugdíjintézete javára.*

— **Ipartestület alakulása.** Valahára talán sikerülni fog a debreczeni iparosok között is megalakítani az ipartestületet. — Maga az első foku iparhatóság Boczkó Sámuel is reményli ezt. — Legalább ez látszik a tanáchoz ma beadott jelentéséből, amelyben fölemlíti, hogy a városi szervezet értelmében az ipariskolai felügyelő bizottság két tagját az ipartestület küldi ki. — Minthogy pedig a testület megalakulása most már rövid idő múlva várható, e két hely betöltését egyelőre függőben hagyatni javasolja.

— **Az egyházkerületi bíróság ülése.** A tiszántúli ev. ref. egyházkerület időszaki bíróságát Kiss Áron püspök február elsejére fogja összehívni a főiskolai tanács-terembe. Az ülésen folyóügyek kerülnek elintézés alá.

— **Jog- és pénzügyi bizottsági ülés.** Debreczen város jog- és pénzügyi bizottságának rendkívül fontos ülése lesz holnap délután. Az ülésről a következő értesítést vettük. Meghívó a jog- és pénzügyi bizottságnak 1897. évi január hó 14-ik napján, csütörtök délután 3 órakor a városháza nagytermében tartandó ülésére. Tárgyak: 1. Városházi boltok bérletének bérlet meghosszabbítási kérvénye. 2. Blau Gyula építésznek beadványa a városház építése tárgyában. 3. Adriáni és Havranek építészek kérvénye építésztervek díjazása végett. 4. A városház építési ügyében a tovább teendőkre adandó javaslat. 5. Az állami főreáliskolának főgimnásiummá változtatása végett beadott indítvány. 6. Kis Miklósnak építési vonal kijelölése végett beadott kérvénye. 7. Hidvéger Mihály pallagi bérletnek felebezése az ottani vadászati jog bérbe adása ellen. 8. Nagy-mester-utcán óvodai, illetve iskolai célra szerzendő telekre vonatkozólag beadott hivatali jelentése főgyógyész és főmérnök uraknak. — Kelt Debreczen, 1897. január 11. Vecsey Imre bizottsági elnök.

— **Az István-malom jubileuma.** Debreczen legnagyobb részvénytársasági iparvállalata, a hazai nagy gőzmalmok egyik legrégebbike: az István-malom a negyvenes évek alkotása. Széchenyi István tepsedésből felrázó szellemének hatása alatt jött létre, Rádl József helybeli tekintélyes kereskedő kezdeményezésére. A társulat megalakulásának már elmúlt ötven esztendeje; de a gőzmalom, amelyet Kohler Ferdinánd és Vecsey Imre építettek 1847-ben s ugyanazon év végén fejeztek be, 1848. májusban kezdte meg a működését. E szerint a jövő évben jubilálhatja ötven éves fenállását ez a hatalmas iparvállalat, mely azóta jelentékeny szerepet vitt a magyar liszt világhírre emelése körül s állandóan első rangu tényezője a hazai mezőgazdasági iparnak. Ugy értesülünk, hogy az igazgatóság a részvényesek elé már az idei közgyűlésen javaslatot fog terjeszteni az ötven éves jubileum méltó megülvése iránt.

— **Lelkészválasztás.** Elthey Ferencz, debreczeni születésű ev. ref. segédlelkész, a debreczeni főiskola egykori növendékét, Mátyus (Beregmege) községben egyhangulag lelkészszé választották.

— **Az Emke téli mulatsága.** Az Emke igazgatósága és hölgyválasztmánya ma délután 3 órakor a vármegyeház nagytermében gróf Degenfeld József főispán elnöke alatt együttes ülést tartott egy téli mulatság rendezése tárgyában.

— **Iskolaszéki ülés.** A debreczeni ev. ref. egyház iskolaszéke január 14-én délután 3 órakor az egyház tanácstermében ülést tart, amelyen fontos iskolai ügyek kerülnek tárgyalás alá, miért is a tagok mulhatatlan megjelenését kéri az elnökség.

— **A debreczeni földmívelő iskola támogatása.** A földmívelésügyi miniszter elrendelte, hogy azoknál a gazdasági intézeteknél és földmívelési iskoláknál, melyeknél hanyatlás vagy hiány mutatkozik, hogy kellő segítségben részesüljenek, vagy a hol a kibővítések, vagy esetleg új építkezések szükségesek, azok lehetőleg mielőbb eszközöltessenek. A miniszter ez intézkedése folytán ez évben a ma-

gyar-óvári gazdasági akadémia, a kassai gazdasági intézet, továbbá a debreczeni, a rimaszombati, adai, csákvári és szerb-nagy-szent-miklósi földmívelési iskola részeseül többé-kevésbé nagyobb támogatásban.

— **A szakrajztanfolyam segélyezése.** Rössler Richárd építész az iparos segédek szakrajztanfolyama felügyelő bizottságának elnöke a mai napon e tanfolyam szükségességére és fontosságára való hivatkozással 300ft-segélyért folyamodott a tanáchoz, hogy a tanfolyam 1896/97. évi kiadásai fedezhetőek legyenek. E tanfolyam, amely áldásos működésnek már eddig is számos jelét adta, hivatva van arra, hogy belőle a debreczeni közép-ipariskola fejlődjék ki.

— **Hordár-heccz.** A eszöndes, szelid hordárokról, kik az unalmas, ködös téli napokon melázva sétálnak le s fel a Széchenyi és Kádas-utczák sarkán, alig lehet elképzelni, hogy néha-néha ők is kirugnak a targonca nyakszijából. Ezt a jómagaviseletet pedig annak a szigorúságnak lehet tulajdonítani, mely a kisebb kihágásokra is hamarosan levetteti velük a sarkig érő, barna, szörkábátot és a fényes számokkal díszített hordár sapkát. És tegnap mégis megesett, hogy kettő közülök rezonirozott. Ménes Mihály és Pál János hordárok ugyanis tegnap este-felé mialatt többi társaik álmódzva, zsebbe sülyesztett kezekkel várakoztak megbizatas után, több szesz-melegítőt szedtek magukba, mint azt a hordár-józanág megengedné s nagy lármával tiltakoztak a Hungaria sarkán a fennálló világ rend ellen. Természetesen a piacon több közelálló rendőr azonnal igyekezett őket meggyőzni helytelen nézetnyilvánításokról, de hordárek makaeskodtak. A rendőrök aztán a városháza felé kapacitálták őket, hogy ott a rendőrkapitány győzze meg őket tévedéseikről, mire a részegek pofonokat ígértek a rend éber őreinek. Ekkor aztán természetesen erőszakkal vitték be őket a városi közigazgatási fogházba ahova lezárták s csak ma délelőtt kerültek — teljes józanon — a kapitány elé kihallgatásra. Beismerték egyhangulag, hogy berugtak, de megígérték, hogy többé nem teszik. Kevés büntetéssel szabadultak.

— **A peozér balesete.** Az ismeretes zöld sintér-láda ma reggel ismét megjelent a piacon. A peozér legények a hurokkal nagy ravasszággal kerülgettek a nyakravalótlan ebeket, míg a kutyák hol óvatosan somfordáltak a borju-sor felé, hol meg kivált a bátrabbak, szembeállva a ládával ugattak. Ez utóbbiak közül egy meg is tréfálta a peozért. Amint ugyanis az nyakába dobta a drót-hurkot, a kutya neki ugrott, úgy hogy a peozér ijedten elesett, utána kirántva kezéből a sintérbotot, melyre a hurok erősítve volt s a legkellemetlenebb nyakravalóval rohant végig a piacon, a Várad-uteza irányában. A piacz persze hahotázva nevetett.

— **Özv. Tóby Istvánné halála.** A jótékony, nemes szívű urnó halála felett általános a részvét. A megszorodott család, mely rövid idő alatt apát és anyát veszített, a következő gyászjelentést adta ki:

Tóby István, Tóby Julianna Szabó Lajosné férjével és gyermekeivel: Tóby József, Tóby Elek, Tóby Jozefa, Tóbi Róza mint gyermekei; — továbbá Nagy Janka Fazekas Sandorné férjével és Nagy Ida Marjai Péterné férjével s gyermekeivel, valamint az összes rokonság nevében is a legmélyebb fájdalomtól megírt szívvvel tudatjuk a hön szerető és szeretett legjobb kedves édes anyja, nagymama és testvérnek néhai özv. Tóby Istvánné született Nagy Karolinának mai nap éjjeli 3 órakor, életének 59-ik, özvegységének 3-ik évében, hosszas szenvedés után történt eszedes elhunytát. Kedves halottunk földi részei folyó hó 14-én csütörtökön délután 2 ós fél

órákor fognak a Széchenyi-utca 1783. számú házunknál tartandó rövid ima után, az ev. ref. szertartás szerint, a Kossuth-utcai sírkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Mely végtisztességtételre rokonainkat, ösmerőseinket s általában a résztvevő nagy közönséget bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1897. január hó 12. Béke hamvaira! A temetést Dankó M. temetkezési intézete rendezi.

— **Ügyilkos pap.** A szaboles megyei Encsesen községben Nagy Lajos ev. ref. lelkész öngyilkossági szándékkal leugrott a templom torony legfelső ablakából és szörnyet halt. A szerencsétlen ember, aki minden valószínűség szerint anyagi gondok miatt vált meg az élettől, özvegyet és nyolcz árva hagyott maga után.

— **A legnépszerűbb pénzintézet.** A kölcsönös segélyező egyesület most alakuló évtársulata már eddig 1800 új tagot számlál, a kik eddig tizenegyezer betétet jegyeztek, a mi máris 2200 frt. heti befizetésnek felel meg. Belépések még mindig elfogadtatnak, egészen márcziusig. Ugy, hogy az új tagok száma remélhetőleg elérheti a 2000-et.

— **Halálozás.** Sághy Lajos erköztvélyesi földbirtokos tegnap este hosszús szenvedés után meghalt.

— **Szaktmunka a közigazgatási bíróságról.** Dr. Némethy Károly belügyminiszteri titkár, városunk szülötte, Némethy Lajos lelkész fia, ki a belügyminiszter megbízásából a közigazgatási bírósági törvény előkészítési tárgyalási és végrehajtási munkálataiban elejétől végig részt vett „a közigazgatási bíróságról szóló törvény magyarázata” című szaktmunkát irt. E mű a rendelkezésre álló összes hivatalos jogforrásoknak gondos felhasználásával készült s így a törvény hü és megbízható magyarázatának tekinthető. A miniszter melegen ajánlja a szaktmunkát a törvényhatóságok figyelmébe s kívánatosnak tartja, hogy a törvényhatósági tisztviselők részére a város házi pénztárából megfelelő számú példányokat szerezzen be a polgármesteri hivatal.

Színház.

A becsületbíró.

— Színmű 3 felvonásban. Irt: Bosnyák Zoltán. Először adták a debreczeni színházban 1897. évi január hó 12-én. —

A becsületbíró tegnap esti premierje mely élénk érdeklődés mellett folyt le, azt bizonyította be, hogy Bosnyák Zoltán sokkal jobb miniszteri titkár, mint a milyen színműri és hogy teljesen tisztában van a külső siker feltételét képező színpadi hatás titkaival. Külső hatása nagy volt a darabnak, de különösen a felvonás végek voltak csattanóságok.

Belbecsét illetőleg nem nyilatkozhatunk ilyen kedvezően. — Tendenciája a születési arisztokrácia ellen irányul s annak egyik tagja a darab hőse, a ki rettegett verekedő és becsületbíró, de a ki voltaképpen egy jellemtelen ember.

Reiland, báró Bérczey gazdatisztje, a tőzsdén nem csak a saját vagyonát veszti el, hanem a báró pénzéből is veszít. Ezért a báró felakarja jelenteni, de megbocsájt, ha Reiland leánya, Irén kedvesévé lesz. Irén ellentáll, de végre is feláldozza az atyja becsületéért a saját becsületét. Atyja mikor a leánya gyalázatáról értesül, meghal.

Irén Szentgyörgyi László gazdag birtokoshoz került társalkodónőnek Jolán leánya mellé, a ki Irénnek barátnője s a kit Irén bátyja, Pál szeret.

Eközben Bérczey bárót tönkreteszik a lovak és a szeretők. Hogy a szegénységtől meneküljön, Jolánt akarja nőül venni. Irén ellene van a házasságnak s

óvja barátnőjét Bérczeytől, a ki elárulja, hogy Irén bukott nő, mire Irént kiutasítják a Szentgyörgyi-házból.

Tardy Orbán orvos, a ki Irént feleségül akarja venni s a kinek fogalma sincs a bukásról, segélyére siet Irénnek akkor, mikor Bérczey fojtogatni kezdi, nehogy a házasságát megakadályozza. Tardy megtámadja a bárót, a ki párbajra hívatkozott.

Tardynak Irén mindent bevall!

Tardy meg akar verekedni a báróval, de Pál, Irén bátyja nem engedi. Bizonyítékokat szerez a báró ellen, amelyek egy részvénytársaságnál elkövetett csalását igazolják s ezeket éppen akkor hozza tudomására, mikor már Jolánt megnyerte.

A báró, a leleplezés miatt főbelövi magát és vége van az előadásnak.

Ez volna a darab meséje, de ebből édes keveset látunk a színpadon. Minden nagyobb esemény a felvonás közökben történik s lefolyása a közönség fantáziájára van bízva.

Főhiba, hogy az alakok között nincs egyetlen egy határozott jellem sem, valamennyi alak kétes, habozó.

Az előadás nem volt jobb a darabnál. Mindössze Komjáthy Irénje volt az az alakítás, amely színvonalon állott. Komjáthy (Tardi) sok igyekezetet mutatott, de nem tudta magát fékezni s a második felvonásban valósággal hasogatta a esinos koulisszákat.

Benedek a czimszerepben közepes sikert ért el. Halmy Margit (Jolán), Szabó Irma (Margit) és Szilágyi (Szentgyörgyi) kiváltak az ensembléből. Vidor (Pál) szintelen volt.

Az előadásnak 9 órákor volt vége.

* **Charitás.** Várady Antalnak 100 arany pályadíjjal jutalmazott történeti színműve holnap kerül bemutatásra színházunkban. A főbb szerepeket Komjáthy, Komjáthy Irén, Molnár Rozsi, Szabó Irma, Follinusz, Szilágyi, Vidor és Bartha játsszák.

A első jelenet.

— A társaságból. —

Ebéd után alig két hetes menyecske feleségemmel beszélgettem.

— Érdekes levelet kaptam ma az apádtól, szoltam neki.

— Ugy? Hol van? — kérdezte fiatal feleségecském.

— Valahol a zsebemben... mindjárt megnézem. Mégis csak különös, hogy pár nap alatt milyen csomó levél gyűlik össze az ember zsebében! Azok közt lesz valahol... óh!...

Hirtelen eldugtam egy levelet.

— Milyen levél az?

— Milyen levélről beszélsz?

— Te nagyon jól tudod. Arról, a mit olyan hirtelen eldugtál.

— Nézd... itt az apád levele, szoltam és nem is hajtottam az ő kérdésére.

— Add ide a másik levelet.

— Miféle másik levelet? Hiszen én az apád levelét kerestem.

— Igen, tudom de én a másikat akarom látni, a melyet eldugtál a zsebedbe.

— Melyik zsebedbe?

— Ne bosszants! A kabátod oldalzsebébe.

— Ebbe a zsebbe?

— Igen.

— No, azt a levelet nem kell látnod!

— Miért ne! Add ide!

— Azt igazán nem tehetem édesem.

— És miért nem?

— Nem akarom, hogy azt a levelet lássad.

— Miért ne.

— Jer szivecském, légy okos. Olvasd el a papa levelét!

— Kitől van az a levél, a melyet nekem nem akarsz megmutatni?

— Egy igen tisztességes valakitől, arról biztosítlak.

— Valami nőtől?

— Hm... hm...

— Nos... tudni akarom... látni akarom a levelet.

— Kérlek szépen ne ragaszkodjál hozzá.

— Ugy! Van benne talán valami, a mi kellemetlen volna rád nézve ha elolvasnám?

— Dehogyan is van!

— Valami talán, amit szeretnél, hogy el ne olvassam?

— Éppenséggel nincs. Kérlek olvasd el az apád levelét.

— Az a nő talán felőlem ír valamit?

— Nem... igen... nem tudom. De miért nem olvasod az apád levelét?

— Sohasem bocsájtom meg neked, ha meg nem mutatod nekem azt a levelet.

— Sohasem bocsájtana meg, ha megmutatnám.

— Esküvőnk napján nem ígértük meg egymásnak, hogy sohasem lesz egymás előtt titkunk?

— De, édes fiam, hiszen az nem titok... Csak azért nem mutatom meg neked, mert nem akarlak bántani.

— No lám, ... milyen gyöngéd vagy! Hát csakugyan egy más nőtől van és nem akarod megmutatni!

A feleségem zokogni kezd.

— Azt mondom, hogy nem egy más nőtől van.

— Hát még hazudsz is? Az előbb azt mondtad, hogy igen.

— Bocsánat! Én csak azt mondtam, hogy egy nőtől van!

— Nos hát! Ha egy nőtől van, csak egy más nőtől lehet. Az ilyen kifogás igazán nevetséges.

A feleségem folyton zokog.

— Nos hát, nem bánom, ha mindenképp látni akarod a levelet, fogd, itt van!

A levelet odadobom az asztalra.

— Nem akarom látni. Miért nem mutattad meg mindjárt?

Az asszony még sir egy kicsit, aztán lopva odanézi a levélre. — Hirtelen a kezébe fogja.

— Hogyan? Hát még fel sincs bontva?

Különös! Oh... te szívtelen ember!... Hiszen ez az a levél, melyet még a mult kedden adtam át neked, hogy beledobd a levélzsekrénybe!

A függöny legördült.

CSARNOK.

A fekete-ruhás leány.

A Debreczeni Ellenőr részére angolból ford.

Fluck Jolán.

— (Folytatás.) —

— Minő kár, gondolá a leány, hogy ezt a fiatal embert úgy elrontotta a világ, hogy ilyen önhitt, ilyen közönséges gondolkozásu. Pedig Gertrudenak alkalmasint igaza van, valamikor derék fiu lehetett. Szegény Gertrude, mennyire megváltozott az ő hőse!

Nem is fogom eloszlatni illúzióját, minek? nem mondok el neki semmit. Oh mily boldog lennék ha megalázhathatnám, meg, egész a földig! Igaz, hogy néha olyan kellemes, hogy az ember egészen elfelejti, hogy kivel beszél. No de hála Istennek ez csak egy pár pillanatig tart! Nem, Englewoodné elkényeztetett párt-

fogoltja, a vajsziú kisasszony, a kivel a tizedik keringőt is nagy áldozat volt el-
tánczolni, nem olyan feledékeny. Oh és
én még azt hittem valamikor, hogy az a
bál valami nagy-nagy boldogság! Azt
hiszem nem vétkezem azzal, hogy földig
alázva szeretném őt látni! De vajjon meg
látom-e még valaha? Remélem, hogy nem,
s mégis remélem, hogy igen.

Ez nem sokára be is következett,
mert egyik unoka nővére magával vitte őt
egy disz-ebédre, amelyre mindketten meg-
voltak hívva. Maberlynének az a szokása
volt, hogy mindenütt a kitűzött órában
szokott megjelenni s így rendszerint ő
volt mindig a legelső; de ez Maisiet egy
cseppet sem bosszantotta, sőt egész örö-
mét lelta az érkező vendégek szemlélésé-
ben, azután meg nagyon mulattatta őt a
háziasszony zavara, izgatottsága is. Most
is teljes félórával megelőzték a többieket
s Fford kisasszony visszavonult a szalon
egyik szögletébe míg az inas nem jött
jelenteni, hogy az ebéd fel van tálalva.

— Valóban bosszantó, suttogá a házi-
kisasszony barátnéjának, hogy ő még
most sincs itt, de hiába, nem várhatunk
rá, azután még mást is mondott, de oly
halkan, hogy azt Maisie már nem érthette
meg, pár perc múlva azonban egy örven-
dező felkiáltásra lett figyelmes.

— Végre, halahára, mondá az első-
beni hang, amint az ajtó megnyílt s Nor-
reys belépett rajta. Maisienak nagyon éles
hallása lehetett, hogy a vendégsereg nyüz-
gése s a háziasszony élénk beszélgetése
daczára is meghallotta, hogy ismét a fe-
kete ruhás leányt említik.

— Ön bizonyára valami kísértet fé-
lének gondol engem, mondá a leány a
feléje közeledő Despardnak a ki karját
jött felajánlani neki, hogy az ebédhez le-
vezesse.

— Nem akarok ellenkezni, vála-
szolá a fiatal ember, de annyit mondha-
tok, hogy nagyon meglepett és elszomorí-
tott volna, ha nagysádat itt nem talál-
lom. Bizonyos voltam benne, hogy ma ta-
lálkozni fogunk.

Maisie kissé elpirult a Despard tek-
intete alatt, de azután még pirosabb
lett, a feletti bosszúságában, hogy is-
mét nem tudta megőrizni hidegvérét.

— Milyen bolond vagyok, gondolta
magában. Hiszen ő most azt akarja, hogy
én beleszeressek, azután meg jól kine-
vetne. Vajjon csakugyan elhiszi, hogy
olyan könnyű lesz engem befogni?

E gondolatra büszkén felemelte fejét
s bátran ellensége szeme közé nézett, de
ennek arczkifejezése meglepte őt. Des-
pard olyan komolynak látszott s szemei-
ből annyi őszinteség sugárzott ki, hogy
kénytelen volt ezuttal letenni a fegy-
vert s elismerni, hogy így még soha senki
sem nézett rá.

— Tulságos sokat foglalkozom ezzel
az emberrel, mondá magában, pedig hát
nem érdemes.

Végre is legokosabb felhasználni
és élvezni azt, a mit a jelen nyújt, ma
este mulatni akarok vele úgy mint bárki
mással tenném. Annyi azonban bizonyos,
hogy nagy színész lehet.

Ezen az estén, valamint a többin is
a mikor alkalmunk volt találkozni Fford
Maisie megmaradt e határozata mellett. S
ezt nem is volt olyan nehéz megtartani,
mert Despard igen kellemes tudott lenni,
ha akart, Maisie szintén és utóvégre a
fiatal csak fiatal, hasztalan ott minden
szándék, minden erős feltétel, kárba
vész a bölcselkedés ha a szív megszólal
s követeli a magáét.

Maisie már-már megfelejtkezett ha-
ragjáról, szerepéről, örült ha a fiatal em-
berrel lehetett; de azután ismét eszébe
jutott az első találkozás s ennek emlékét
nem törülhetette ki lelkéből semmi sem.

S vajjon Despard mit érzett?

(Folyt. köv.)

Közgazdaság.

Érték-tőzsde.

A debreczeni „közgazdasági bank részv.-tár-
saság” közlése. 1897. január hó 12-én.

Allamadósság :		
Magyar aranyjárdék 4%.	—	121.75
„ vasuti beruházási kőt. 4%.	123.25	124.25
„ koronajárdék 4%.	—	99.50
„ regále vált. kőt. 4%.	100.50	101.50
Osztrák aranyjárdék 4%.	—	122.75
Egységes államkötvény 4%.	101.60	102.10
Tisza-szegedi 4%.-os nyer.-sorsj.	138.—	139.—

Részvények :		
Magyar hitelbank részvény	—	415.—
Osztrák hitelbank részvény	—	375.30
Magyaripar-éskeresk. bank. r.	104.—	104.50

Sorsjegyek :		
Magyarjelzálogbank 4%.-ossorsj.	123.50	124.50
3-os	103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%.-os	115.75	116.75
Magyar vöröskereszt sorsjegy	10.40	10.90
Osztrák	—	20.—
Olasz	—	12.—
Bazilika sorsjegy	—	7.—
Jó-sziv	—	3.60

Pénznemek :		
Cs. és kir. arany	—	5.65
20 márkás arany	—	11.74
20 frankos arany	—	9.50
1 Sovereigns	—	11.99
Debr. I-só tkptr. 4%.-os zl.	—	99.—

Budapesti gabona-tőzsde.

Budapest, január 12.

Buzát ma jól kínáltak, a kereslet kor-
látolt volt. — Elkelt lanya irányzat mellett
20.000 mm. 5 krral olcsóbb áron.

Egyéb gabonaneműekben gyér forga-
lom, mellett az árak változtlanak maradtak.

Eladatott :		
Buza. Tiszav.:	350 mm. 80. kg.	8.70
frt. 400 mm. 80. kg.	300 mm.	8.70
80. kg. 8.68	200 mm. 80. kg.	8.60
Zab :	5.85—6.15.	

Határidő-üzlet.

Az irányzat lanya és a forgalom ke-
vés volt.

Hivatalos felmondások nem történtek.
Hivatalos zárófolyamok déli 1 órakor.

frt		
„ márcz.-ápr.-ra	1897	8.28—30
Rózs tavaszra	1897	6.78—80
„ szept.-re	1897	—.—
Tengeri máj.-jun.-ra	1897	3.85—3.87
„ szept.-okt.	1897	—.—
Zab máj.-jun.	1897	5.96—5.98
Repeze aug.-szept.	1897	11.00—11.00

Zárlat 4 óra 30 perczkor :

frt		
Buza 1897. őszre	8.27—8.28	
Rózs 1897	6.78—6.79	
Tengeri 1897 aug.-szept.-re	5.95—5.96	
Zab 1897	3.87—3.88	
Repeze 1897	11.00—11.05	

Sertés piac z.

Budapest, január 12.

Magyar elsőrendű : Öreg nehéz (páronkint
400 klgron felüli sulyban) — krtól — krig.,
Öreg közép (páronkint 300—400 klgr sulyban)
— krtól — krig. Fiatal nehéz (páronkint 320
klgron felüli sulyban) — krtól — krig. Fiatal
közép (páronkint 251—320 klgr. sulyban)
— krtól — krig. Fiatal könnyű (páronkint
250 klgrig terjedő sulyban) — krtól — krig.
II. Magyar szedett : Nehéz (páronkint 250
klgron felüli sulyban) — krtól — krig. Kö-
zép (páronkint 220—280 klgr. sulyu) — krtól
— krig. Könnyű (páronkint 220 klgrig ter-
jedő sulyban) — krtól — krig. Sertéslétszám
1897. évi jan. hó 10-ik napján volt készletben
5498 darab. 1897. évi jan. hó 11-dik nap-
jaig felhajtott 306 darab, 1897. jan. hó
11-dik napján elszállított 677 db.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám 110.

Bérlet 89. szám.

Holnap csütörtökön, január 14-én :

itt először : Ujdonság :

Charitas.

Eredeti szomorujáték 3 felvonásban, írta :
Várady Antal.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1896. október hó 1-től.

Egységes vasuti idő szerint.

Debreczenből indul :

		6. p.
Budapest felé (gyorsvonat)	reg.	8 40
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12 36
Budapest—Nagyvárad felé	este	10 31
P.-Ladány—Nagyvárad-felé *)	d. u.	3 48
P.-Ladányig (minden kedden)	déli	12 —
Csak P.-Ladányig vegyes vonat.	este	8 15
Szatmár—M.-Sziget felé	d. u.	4 07
Szatmár—M.-Sziget felé	este	8 —
Szatmár—M.-Sziget felé	éjjel	3 05
Csak Szatmárig	reg.	5 30
Miskolcz—Kassa felé	reg.	8 25
Miskolcz—Kassa felé	este	8 10
Szerencs-S.-A.-Ujhely-Kassa felé	d. u.	4 02
H.-Böszörmény—Büd- Sz.-Mihály-felé	m. áll. v.-tól vásártérről	reg. 5 28
	m. áll. v.-tól vásártérről	reg. 5 51
	m. áll. v.-tól vásártérről	d. u. 3 57
	m. áll. v.-tól vásártérről	d. u. 4 10
Füzes-Abony felé (m. áll. v.-tól)	reg.	4 42
„ „ (vásártérről)	reg.	5 —
Óhat-Kócs-Polgár felé m. áll. v.-tól	d. u.	4 13
„ „ (vásártérről)	d. u.	4 24
Derecske—Nagy-Léta felé	reg.	8 35
Derecske—Nagy-Léta felé	d. u.	4 17

*) P.-Ladánytól gyorsvonat.

Debreczenbe érkezik :

Kassa—Miskolcz felől	este	7 50
B.-Szt.-Mihály	reg.	8 04
H.-Böszörmény felől	reg.	8 17
	este	6 40
F.-Abony felől (vásártérről)	este	8 49
F.-Abony „ (m. áll. v.-hoz)	d. u.	5 23
Óhat-Kócs-Polgár felől (vásártérről)	d. u.	5 32
Óhat-Kócs-Polgár „ (m. áll. v.-hoz)	reg.	7 50
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	8 —
Derecske—Nagy-Léta felől	reg.	7 25
Derecske—Nagy-Léta felől	d. u.	8 18

Budapestre érkezik :

A reggel 8 ó. 40 p.-kor induló gyv.	d. u.	1 50
A déli 12 ó. 36 p.-kor induló szv.	este	8 10
Az este 10 ó. 31 p.-kor induló szv.	reg.	5 45

Budapestről Debreczenbe

indul :

A délután 3. ó. 47 p.-kor érkező szv.	reg.	9 40
Az este 7 ó. 09 p.-kor érkező gyv.	d. u.	2 15
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező szv.	este	7 05
Az éjjel 2 ó. 40 p.-kor érkező szv.	este	9 15

Debreczenbe érkezik :

Budapest—Nagyvárad felől	d. u.	3 47
Budapest—Nagyvárad felől gy.-v.	este	7 09
Budapest—Nagyvárad felől	éjjel	2 40
Nagyvárad P.-Ladány felől	reg.	7 40
Csak P.-Ladánytól	reg.	5 12
M.-Sziget—Szatmár felől	reg.	7 50
M.-Sziget—Szatmár felől	d. u.	12 16
M.-Sziget—Szatmár felől	este	10 16
Csak Szatmárról	este	8 58
Kassa—Miskolcz felől	reg.	8 07
Kassa-S.-A.-Ujhely-Szerencs felől	déli	12 21

Kiadó és laptulajdonos :

„Csokonai” nyomda és kiadó részvénytársaság.

Felelős szerkesztő : Ifj. Gily Ede.

A Nagyerdő alatt, még
a sétakertben szőlőtelepi-
tésre igen alkalmas

3 holdnyi pusztá terület

ELADÓ.

Értekezhetni : Budaházy Albertnél
Kadas-utczá 1880. sz. a.

Csődtömeg eladás.

Közadós **Várady István** debreczeni volt vaskereskedő csődtömegéül leltározott

vasárknak

kiárulás útján eladása, a csődválasztmány határozata folytán

folyó január hó 16-án

fog a piacz-utczai bolthelyiségben (Hajduház, a Bikával szemben) megkezdetni, miről a venni szándékozók értesítettek.

Debreczen, 1897. január hó 12-én.

55-2-1

Tömeggondnok.

!! Nincs többé köhögés !!
Tüdő- és gégebajban szenvedők részére.
Med. univ. Dr. FÁYKISS KÁROLY.

Szepesi kárpáti gyógyfű-kivonata

1 üveg **75 kr.**, czukorkák egy dohoz **35 kr.**, thea 1 csomag **50 kr.**, egy kis próbacso mag **25 kr.**, 30 év óta a legjobb sikerrel használtatik **köhögés, rekedtség, hurut, hőkhurut, influenza, lélegzősi akadályoknál, oldalszurásnál, tüdőgyulladásnál és idült hörghuru nál.**

!! Nincs többé fejfájás !!

Dr. GÖTZ
Migrainepora

25 év óta **agydalu, deges, rheumaczeru,** sőt gyomorból származó **fejfájás ellen** a legjobb sikerrel használtatott, mit több ezerre menő köszönetnyilvánítás bizonyít. — Utolsó időben a **medridi udvar** és **Baross Gáborné** ő exzellenziájára feltűnő eredménnyel használta.

Kapható **Keller Testvérek** a „Nagy Kristóf”-hoz **ozimzett gyógytárában,** Budapest, IV. ker., **Kristóftér 2. szám, Váci-utca és Kristóftér sarkán.**

22-12-7

Szabó Lajos Fiai

czég

tudatja a n. é. közönséggel, hogy a közelgő **farsangra** már raktárra érkeztek a

legujabb ←

Farsangi divat-

→ czikkék:

szines selymek, világos színű divatszövetek, selymes Zephirek, szerb vásznak, mosó Balistok, legyezők, szalagok, keztyük.

15-0-11

„Csokonai” nyomda és kiadó r.-t. nyomása. 1897.

Meghívás.

A „B.-UJVÁROSI TAKARÉKPÉNZTÁR” XIII. évi rendes közgyűlését

folyó évi január hó 31-én délelőtt 10 órakor

saját helyiségében tartja, melyre a t. részvényesek ezennel meghívotnak.
Kelt B.-Ujvároson, 1897. évi január hó 10-én.

Az igazgatóság.

TÁRGYSOROZAT:

1. Az 1896. évi mérleg előterjesztése.
2. Igazgatósági jelentés.
3. A felügyelő bizottság előterjesztése.
4. Egy kilépő igazgatósági tag helyének 3 évre, egy lemondott igazgatósági tag helyének 2 évre, egy lemondott felügyelő-bizottsági tag helyének 3 évre és egy lemondott napi biztos helyének 2 évre leendő betöltése.
5. Az igazgatóság és napi biztosok jelenléti díjainak megállapítása 3 évre.

Megjegyzés: A zárszámadás, ugyszintén az igazgatóság és felügyelőbizottság évi jelentése a közgyűlés előtt 8 nappal az intézet helyiségében megtekinthető.

Vonatkozással a tárgysorozat 4-ik számára megjegyeztetik, hogy az igazgatóság tagjai közül Györfi István ur sorrend szerint kilép, Steinfeld Mihály ur állásaól lemondott, a felügyelő-bizottságból Gros-mann József ur — ügyvezetővé történt megválasztása folytán, — a napi-biztosok közül Szilágyi Imre ur állásáról lemondott.

54-1-1

Hatásos reklámtáblákat

arany vagy ezüst préseléssel;

gyönyörű kivitelű szines rajzokkal ellátott

Üzleti reklámkártyákat

tetszés szerinti szöveggel;

Raktári nyomtatványokat;

erős vászonkötésű

Bevásárlási könyvecskéket

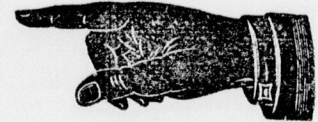
* olcsóbban mint bárhol *

CSOKONAI

nyomda- és kiadó részv.-társaság

Debreczenben.

ajánl

Mű- és Könyvnyomda

Hírlapkiadó-vállalat

Diszmu-könyvkötészet